

længe det er en Ret for Kjøbenhavn alene, men som der bliver desto større Betænkelse ved at paalægge dem, i jo højere Grad man drager Sager, der slet ikke vedkomme Kjøbenhavn, ind under den omhandlede Ret.

Leth: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning; jeg skal tillade mig i Anledning af den meget ærede Ministers Foredrag. Den meget ærede Minister mente, at det vilde være at stille for vidt gaaende Forordninger, der let kunde bringe Lovens fremtidige Skæbne i Fare, naar man vilde forlange, at der skulde indføres en mundtlig Procedure ved Sørretterne. Jeg negter ikke, at det forekommer mig noget besynderligt nu, paa et Tidspunkt, hvor vi efter den meget ærede Ministers Ytringer i forrige Samling og den meget ærede Confeilspræsidents Ytringer i denne Samling, kunne vente Forelæggelsen af Lovforslag angaaende Retsreformen, at vedtage en Lov, der saa bestemt som denne knytter sig til de hidtil bestaaende Former for Proceduren, Former, om hvilke det jo ikke vil være tvivlsomt, at de ikke paa nogen Maade ville blive bibeholdt under den Forandring af Retspleien, som er tilsigtet. Man hører ofte den Indvending, naar man kommer ind paa det eller det Nye, som kan være meget hensigtsmæssigt i og for sig, at man gaar for vidt, at man skal vente. Men vi have nu i Sandhed i mange Aar ventet paa Indførelsen af mundtlig Procedure her i Landet. Det synes nu, som vi staa nærvæd Forslag til en saadan mundtlig Procedures Indførelse. Den meget ærede Minister nævnte ikke, om vi i den allernærmeste Fremtid kunne vente disse Forslag, men vi kunne jo ialtfald vente dem i denne Samling. Da at gaa til at normere en ny Proceslov — den ærede Minister betegnede dette Forslag, efter min Opfattelse meget rigtig, som væsentlig en Proceslov — paa en saadan Maade, at man ikke tager det allermindste Hensyn til den forestaaende Retsreform — og jeg ser ikke, at der i det foreliggende Lovforslag er taget det allermindste Hensyn dertil — kan neppe findes rigtigt. Den meget ærede Minister bemærkede, at hvilken Procedure der bør følges, maa afhænge af, hvad der til enhver Tid i saa Henseende gjælder i Landet, men ikke engang dette Hensyn er der taget i dette Lovforslag. Udtrykkene ere ikke af en saadan Beskaffenhed, at de vilde kunne passes ind i den nye Ordning. Nei, de referere sig saa bestemt og saa ubelukkende til den bestaaende Ordning, som det

vel er muligt, saa at de ligefrem maatte undergaa en Forandring, saasnart de skulde passe til en ny. Jeg kan heller ikke se, at det er at stille en vidtgaende Forordning, eller at det vilde være Indførelse af noget Nyt nu at foreskrive en mundtlig Procedure for disse Sørretter, thi ved den Sø- og Handelsret, vi have heri Kjøbenhavn, finder der jo mundtlig Procedure Sted, og naar man nu opretter Sørretter, der ligesom Sø- og Handelsretten her ere besatte med et numerisk overveiende Lægelement, synes det kun at være at opretholde det Bestaaende, naar man anvender den Procedure ved disse Sørretter, som man allerede kender ved Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn og i mange Aar har prøvet ved den. Jeg tillod mig at bemærke, at heller ikke i formel Henseende vilde der efter min Opfattelse stille sig nogen Vanstuelighed iveien for at gaa dertil, idet man vistnok kun vilde behøve en simpel Forskrift om, at Reglerne for Proceduren ved Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn ogsaa finde Anvendelse paa Proceduren ved de nye Sørretter, der paatænkes, og jeg tror, at Ingen med Føje vil kunne fremsætte den Opfattelse, at en saa simpel Regel skulde kunne lægge Hindringer iveien for Lovforslagets videre Gang eller opholde dette, forudsat, at man overhovedet er enig i, at det fremmes.

Klein: Det foreliggende Lovforslag er, som det forekommer mig, af et Indhold, der i det Hele maa siges at være tilfredsstillende. Dette gjælder ikke alene om den Del af samme, som indholdes i det første Udsnit, hvilket det jo ikke er saa sært, at jeg kan finde tilfredsstillende, som det jo vil være bekendt, at dette Udsnit for en væsentlig Del er bygget paa Forarbejder, som ere gjorte af en Kommissjon, hvis Formand jeg havde den Ære at være; men ogsaa hvad det andet Udsnit angaar, Oprettelsen af færegne Sørretter til at behandle de Sager, hvormed der i Lovforslaget er Spørgsmaal, forekommer det mig at være hensigtsmæssigt og i det Hele taget tilfredsstillende. Naar jeg skulde gjøre en Erindring mod Lovforslaget, mere i Almindelighed taget, skulde det nærmest være den, at det forekommer mig, at Lovforslaget kun kan betragtes som noget rent Midlertidigt. Efter min Mening høre de Bestemmelser, der findes i første og for en væsentlig Del i tredje og fjerde Udsnit, hjemme i en almindelig Lov; jeg tror ikke, at de kunne undværes i en saadan, og jeg gaar endvidere ud fra, at, naar der fremkommer Forslag til en almindelig Lov, vil der deri